

กรมป่าไม้	14485
รับที่	8/02/59
รับที่	
เวลา	9.56 น.

ที่ กษ ๐๘๐๕.๐๙/๗๗๓

กรมพัฒนาที่ดิน
ถนนพหลโยธิน กทม. ๑๐๙๐

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขอประชาสัมพันธ์หนังสือต่างประเทศ เรื่อง “Living Land”

(๑) เรียน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สรุปเนื้อหาหนังสือ Living Land

ด้วยกรมพัฒนาที่ดินในฐานะหน่วยงานหลักในการดำเนินงานอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลราย ขอประชาสัมพันธ์หนังสือ Living Land ซึ่งเป็นหนังสือที่ได้รับการเปิดตัวในการประชุม High Level ภายใต้การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลราย สมัยที่ ๑๒ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ณ กรุงอังกฤษ สำนักงานรัฐธรรมูตกรี โดยรวมความสำเร็จและประสบการณ์จากประเทศต่างๆ ในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การพัฒนาเกษตรอย่างยั่งยืน การจัดการน้ำ และประเด็นการพัฒนาอื่นๆ ในด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งได้จัดทำสรุปเนื้อหาของหนังสือดังกล่าวแล้ว ดังรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

ทั้งนี้ กรมพัฒนาที่ดินได้ออกอนุญาตบริษัท Tudor Rose ซึ่งเป็นบริษัทจัดพิมพ์หนังสือจากประเทศไทยอังกฤษ ในการนำ E-book ของหนังสือ Living Land เมย์แพร์ที่เว็บไซต์กรมพัฒนาที่ดิน (<http://www.ldd.go.th/livingland/index.html#2>) ในการนี้คร่าวข้อความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์หนังสือ Living Land ในรูปแบบ E-book เพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานพิจารณาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(๑)

ขอแสดงความนับถือ

- ทราบ
- ดำเนินการตามเสนอ

○-5

(นายอภินันท์ จันทร์ชัย)

อปส.

๔ กพ. ๒๕๕๙

(นายเข้มแข็ง ยุทธอรุณดำรง)

รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน

กองแผนงาน

โทร. ๐-๒๕๗๘-๒๙๙๐

โทรสาร ๐-๒๕๗๘-๒๙๙๐

ที่ ๊ฯ ๐๖๐๑.๐๑/๒๔๗๙

เรียน ผอ.สำนักฯ, ผอ.กอช และหัวหน้าหน่วยงาน
เพื่อโปรดทราบ

(นายเสมอ นิมิเงิน)

เลขานุการกรม

๔ กพ. ๒๕๕๙

อปส. (นายอภินันท์ จันทร์ชัย)... ๙๕๔

- ๔ กพ. ๒๕๕๙

(นายเสมอ นิมิเงิน)

ลง.

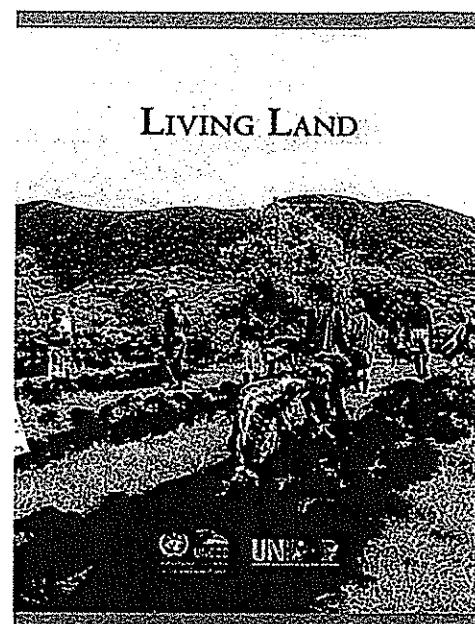
๔ กพ.๒๕๕๙

ลง.

๔ กพ.๒๕๕๙

บทสรุป “Living Land”

หนังสือ “Living Land” เป็นหนังสือที่รวบรวมการดำเนินงาน ประสบการณ์ ด้านการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทະเลขราย การจัดการความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภัยแล้ง รวมถึงการจัดการที่ดินอย่างยั่งยืน หรือ (Sustainable Land Management: SLM) จากหน่วยงานต่าง ๆ จากประเทศทั้งในทวีปแอฟริกา ยุโรป อเมริกา เอเชีย ออสเตรเลีย และองค์กรระหว่างประเทศ เช่น องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United Nations: FAO), ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank: ADB) ธนาคารเพื่อการพัฒนาอิสลาม (Islamic Development Bank Group) กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (Global Environment Facility: GEF) องค์การด้านการพัฒนาของญี่ปุ่น เช่น Japan International Research Center for Agricultural Sciences: JIRCAS) เป็นต้น โดยเนื้อหาที่ถ่ายทอดผ่านบทความของนานาประเทศ องค์กร และองค์กรภาคประชาชนสังคมดังกล่าวล้วนเป็นประโยชน์ในการสร้างความเข้าใจถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของที่ดิน ความสำคัญของปัญหาที่ต้องการการจัดการในมิติที่แตกต่างจากระดับโลก ระดับประเทศ หรือระดับพื้นที่ที่ประสบปัญหา ความท้าทายต่าง ๆ ที่จะทำให้ความรุนแรงของปัญหาความเสื่อมโทรมของที่ดินเพิ่มขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มขึ้นของประชากร ความต้องการอาหาร เป็นต้น โดยสามารถสรุปเนื้อหาจากบทความทั้งหมดได้เป็น ๕ หัวข้อหลัก ได้แก่ ๑) ผลกระทบของความเสื่อมโทรมของที่ดิน ๒) ปัญหาความเสื่อมโทรมของที่ดิน ๓) แนวคิดในการจัดการปัญหา ๔) มาตรการในการแก้ไขปัญหา และ ๕) การพัฒนามาตรการทางนโยบาย เพื่อให้การจัดการที่ดินประสบความสำเร็จ

๑) ผลกระทบของความเสื่อมโทรมของที่ดิน ความเสื่อมโทรมของที่ดินส่งผลกระทบในวงกว้างทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม และความมั่นคงทางอาหาร ความเสื่อมโทรมทำให้กำลังการผลิตของที่ดินลดลงทำให้การผลิตพิชิต หรือการเจริญเติบโตของพืชพรรณลดลง มีผลต่อความหลากหลายทางชีวภาพ และเป็นปัจจัยเพิ่มความเปราะบาง (Vulnerability) จากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในด้านเศรษฐกิจนอกจากผลกระทบโดยตรงกับเกษตรกรหรือประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ได้รับผลกระทบในด้านผลผลิตที่ลดลงจากการผลิตในพื้นที่เสื่อมโทรมแล้ว ยังส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย จากตัวอย่างของจังหวัดที่ประเมินผลกระทบของความเสื่อมโทรมของที่ดินทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจคิดเป็นร้อยละ ๑.๔ ของ GDP ในด้านสังคมมีตัวอย่างของผลกระทบในด้านสังคมในหลายด้านโดยเฉพาะจากประเทศไทยในทวีปแอฟริกา เช่น การอพยพย้ายถิ่นฐาน การลี้ภัยที่พื้นที่ให้เป็นที่ร้าง ความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากร การสร้างความเข้าใจถึงผลกระทบของความเสื่อมโทรมของที่ดินในหลายมิติที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการกำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ปัญหา การวางแผน และการกำหนดมาตรการการแก้ปัญหาที่ครอบคลุมและมีส่วนในการสร้างความยั่งยืน

(๒) **ปัญหาความเสื่อมโทรมของที่ดิน** ปัญหาความเสื่อมโทรมของที่ดินจากหนังสือเล่มนี้ส่วนใหญ่จะเสนอปัญหาที่เกิดในพื้นที่แห้งแล้ง หรือ Dryland เป็นพื้นที่อยู่อาศัยของประชากรหนึ่งในสามของโลก และส่งผลกระทบกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรที่อาศัยในพื้นที่แห้งแล้งโดยเฉพาะปัญหาความยากจน ในพื้นที่แห้งแล้งปัญหาที่พบจะเป็นการขาดแคลนน้ำ กว่าแล้ง การแพร่กระจายของดินเค็ม การชะล้างพังทลายของดินดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งสาเหตุของปัญหามาจากด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่เร่งให้ปัญหามีความรุนแรงมากขึ้น และการกระทำการของมนุษย์ซึ่งมาจากการใช้ที่ดินโดยการจัดการที่เหมาะสม เช่น การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ทุ่งหญ้าในจำนวนที่มากเกินไปทำให้เกิดการขาดแคลนพืชอาหารสัตว์ (overgrazing) การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้เป็นพื้นที่เกษตรกรรม การใช้ม้าสำหรับพลังงาน เป็นต้น อย่างไรก็ตามปัญหาความเสื่อมโทรมของที่ดินไม่ได้จำกเฉพาะในพื้นที่แห้งแล้งเท่านั้น ในพื้นที่ออกเขตแห้งแล้งเช่นในประเทศไทย อินเดีย และมาเลเซียได้แก่เปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดการดินเค็ม การจัดบริหารจัดการลุ่มน้ำเสื่อมโทรม การฟื้นฟูพื้นที่เสื่อมโทรมจากการทำเหมืองตามลำดับ โดยสรุปแล้ว ปัญหาความเสื่อมโทรมของที่ดินเป็นปัญหาที่ครอบคลุมทรัพยากรดิน น้ำ และป่าไม้

(๓) **แนวคิดในการจัดการปัญหา** การแก้ปัญหาความเสื่อมโทรมของที่ดินจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในระดับพื้นที่ และในระดับนโยบาย นอกจากนี้ การสร้างการมีส่วนร่วมมีความสำคัญในการทำให้การแก้ไขปัญหาประสบความสำเร็จ จากตัวอย่างของการแก้ปัญหาการสูญเสียหน้าดิน หรือตะกอนดินในลุ่มน้ำของประเทศไทยที่วีปแอฟริกา ได้นำเสนอหลักการของการมีส่วนร่วมที่น่าสนใจ โดยใช้การมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการของการดำเนินงานตั้งแต่การจัดทำข้อมูล การสร้างความเข้าใจ ความตระหนัก การฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพ เพื่อสร้างให้เกิดการยอมรับและร่วมดำเนินงาน (Commitment) ในกิจกรรมการพัฒนาลุ่มน้ำ ซึ่งได้สรุปกระบวนการการย่ออย่างย่อในการสร้างการมีส่วนร่วมดังนี้

๑) การแจ้งข้อมูลกิจกรรม/โครงการ

๒) การจัดตั้งองค์กร หรือกลไกในการดำเนินงานในระดับชุมชน

๓) การประเมินพื้นที่ ทรัพยากร ปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา และงบประมาณที่ต้องใช้โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน

๔) แบ่งภาระหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ถ้าเป็นไปได้สามารถใช้การลงนามข้อตกลง (Signed Memorandum of Understanding)

๕) การให้จัดทำแผนการปฏิบัติการและให้ข้อแนะนำ และช่วยเหลือชุมชนในการดำเนินงาน

๖) ประเมินผลการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วม

การประเมินสถานะความเสื่อมโทรมของที่ดินถือว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการระบุปัญหา การจัดระดับความรุนแรงของปัญหา รวมถึงความเป็นไปได้ในการประเมินผลกระทบในเชิงเศรษฐศาสตร์ เช่นประเทศไทย นاميเบีย ประเมินว่าความเสื่อมโทรมของที่ดินพื้นที่ ๒๖ ล้าน헥ตาร์ จะทำให้เกิดการสูญเสียในเชิงเศรษฐกิจ จำนวน ๑.๖ พันล้านдолลาร์สหรัฐ ดังนั้น การพัฒนาข้อมูลในการประเมินปัญหาความเสื่อมโทรมของที่ดิน ระดับความรุนแรง หรือตัวเลขผลกระทบทางเศรษฐกิจจะเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการสร้างความเข้าใจ การรับรู้ การพัฒนากรอบนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหา รวมถึงเป็นข้อมูลพื้นฐานในการคัดเลือกพื้นที่ตัวแทนในการแก้ไขปัญหา ซึ่งเมื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาจนค้นพบมาตรการ หรือ Sustainable Land Management (SLM) ที่มีประสิทธิภาพในการจัดการกับปัญหาที่เหมาะสมกับพื้นที่แล้ว ข้อมูลการประเมินปัญหาดังกล่าวจะ

ถูกนำมาพิจารณาในการเลือกพื้นที่ที่มีปัญหาในลักษณะเดียวกับเพื่อขยายผลการการดำเนินการที่ประสบความสำเร็จสู่พื้นที่ปัญหาอื่น ๆ

นอกจากนี้ การพัฒนาข้อมูลพื้นฐาน (Baseline) ประกอบกับการประเมินปัญหาอย่างต่อเนื่องตามช่วงเวลาจะทำให้เข้าใจถึงปัญหาได้อย่างชัดเจน จากตัวอย่างของประเทศอสเตรเลียที่ทำการติดตามผลกระทบจากภัยแล้งอย่างต่อเนื่องและพัฒนาข้อมูลพื้นฐาน (Baseline) อย่างเป็นระบบทำให้พบว่าปัญหาภัยแล้งทางตอนใต้ของประเทศอสเตรเลียไม่ใช้ปัญหาง่ายแล้งตามเหตุการณ์ที่เป็นครั้งคราวเท่านั้น แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงเป็นสภาวะแห้งแล้งที่รุนแรงขึ้น (increasing aridity) จากการค้นพบจากการติดตามและประเมินปัญหาดังกล่าวทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของปัญหาง่ายแล้งกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากขึ้น

(๔) มาตรการในการแก้ไขปัญหา มีการนำเสนอมาตรการในการแก้ไขปัญหาความเสื่อมโรมในหลายวิธีซึ่งมีการใช้วิธีการที่แตกต่างกันตามสภาพปัญหา สภาพภูมิประเทศ และความต้องการของชุมชน โดยสรุปแล้วมาตรการในการแก้ไขปัญหาประกอบด้วย การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ การพัฒนาพืชทอนแล้ง ทนเค็ม การจัดทำแหล่งน้ำ ระบบส่งน้ำ การป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน การปรับปรุงบำรุงดิน การผลิตพืชอาหารสัตว์ในพื้นที่ทุ่งหญ้า รวมทั้งด้านการส่งเสริมและให้ความรู้แก่เกษตรกร ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการความเสื่อมโรมของที่ดิน สำหรับในพื้นที่ที่เป็นทะเลรายจะมีมาตรการเพิ่มเติมในการควบคุมการเคลื่อนที่ (Shifting) ของทะเลราย การบำบัดน้ำจากโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อใช้ประโยชน์ในการเกษตรเนื่องจากมีปริมาณน้ำที่จำกัด ซึ่งโดยภาพรวมแล้วมาตรการด้านการอนุรักษ์ดินและน้ำจะเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการสำคัญในการแก้ไขความเสื่อมโรมของที่ดิน

(๕) การพัฒนามาตรการทางนโยบายเพื่อให้การจัดการที่ดินประสบความสำเร็จ จากการดำเนินงานด้านการจัดการความเสื่อมโรมของที่ดินในหลายประเทศได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนากรอบนโยบายเพื่อสร้างการสนับสนุนในให้โครงการดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ซึ่งต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ งบประมาณ รวมถึงการมีส่วนร่วมในระดับพื้นที่ นอกจากนี้ ยังมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับนโยบายในระดับโลกในเรื่องของ “สถานะความเสื่อมโรมของที่ดินที่เป็นกลาง” หรือ LDN ซึ่งเป็นแนวคิดในการรักษาความสมดุลไม่ให้เกิดความเสื่อมโรมของที่ดินเพิ่มขึ้น การประสบความสำเร็จในแนวคิด LDN จึงต้องอาศัยทั้งการพื้นฟู การป้องกัน และการจัดการที่ดินเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการใช้ประโยชน์ ดังนั้น LDN จึงเป็นเป้าหมายในเชิงนโยบายที่ประเทศสมาชิกภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลรายจะต้องนำมามาดำเนินงาน โดยพัฒนากลไก การสนับสนุน หรือเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้ LDN ประสบความสำเร็จในระดับประเทศ

ในการพัฒนานโยบาย แผนงานในระดับประเทศ มีเครื่องมือ (Tools) ที่ช่วยในการพัฒนาแผนงานโครงการ และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการลดการปลดปล่อยก๊าชเรือนกระจก และการกักเก็บคาร์บอน หรือที่เรียกว่า EX-Ante Carbon-balance Tool (EX-ACT) ซึ่งพัฒนาโดยองค์กรอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ หรือ FAO EX-ACT ช่วยในการประเมินว่าโครงการที่เสนอจะส่งผลกระทบประโยชน์ในด้านการลดการปลดปล่อยก๊าชเรือนกระจก หรือกักเก็บคาร์บอนในปริมาณเท่าไหร่ ซึ่งสามารถคัดเลือกโครงการที่ให้ผลประโยชน์ตั้งแต่ล่าง ทั้งนี้ โครงการที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ดินและน้ำ การจัดการที่ดิน หรือการปรับปรุงบำรุงดิน ก็มีส่วนช่วยในการลดการปลดปล่อยก๊าชเรือนกระจก หรือกักเก็บคาร์บอน ดังนั้นจึงเป็นทางเลือกสำหรับผู้ตัดสินใจ (Decision Makers) ในการพิจารณาให้การสนับสนุนโครงการ งบประมาณสำหรับขับเคลื่อนการดำเนินงาน

อย่างไรก็ตามการพัฒนานโยบายที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากการประเมินความเสี่ื่อมโทรมของที่ดิน หรือการประเมินมาตรการที่มีสิทธิภาพในการแก้ปัญหาเพื่อสร้างความเข้าใจ และประกอบการตัดสินใจ รวมทั้งใช้กระบวนการพัฒนานโยบายจากล่างสู่บน (Bottom up) ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์ การระบุปัญหา ความต้องการ และแนวทางแก้ไขของประชาชน เกษตรกรในพื้นที่ในลักษณะสาขาวิชาการ (Multi-disciplinary)

กลุ่มงานอนุสัญญาฯด้วยการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทรายเลทราย กองแผนงาน
ธันวาคม ๒๕๕๘